

Arról, hogy mi az Egymondat

Szíveskedjen, kedves Olvasónk, egy kis darabka papírt, tollat ragadni, kényelmesen elhelyezkedni, és a tegnapi napját végiggondolva egy mondatot írni. Köszönjük!

Hány kérdés is vonatkozott erre a könnyűnek tűnő feladatra? Az emlékezet, ez a könnyen elcsábítható narrátor merre is kalandozott? Időjárás? Találkozások? Feladatok? Szokott és szokatlan dolgok? Hírek? Közeli, távoli történések? Mit is meséltünk magunknak? Vajon ezt a személyes, intim mondatot mernénk-e másoknak megmutatni?

Vörös István, versrovatunk eddigi vezetője, 2016 nyara óta kért meg barátokat, írókat, költőket, hogy jegyezzenek le egy-egy mondatot az adott hónap minden napján. Első közlőnk az Egymondat ötletgazdája, Petr Hruska volt.

Itt most a 2018-as év 12 hónapjának napi krónikáját olvashatják 12 érdekes ember látószögéből.

Tavalyi hóként sok minden elolvadt, vízként elfutott vagy elpárolgott, s az idén felhő lett, pocsolya, sár vagy ismét hópihe. Így írja magát az emlékezet örök történeté, mert abban a pillanatban, amikor rákérdezünk, hogy hol van, a múlt jelenné lesz, a tűnt idő asszonyai kacsintanak egyet.

Kedves Olvasónk, szíveskedjen most egy személyes jeles napra gondolni és lejegyezni az egymondatot, majd lapozza fel kalendáriumunkat az adott dátumon! Hogy is szólt a saját mondatuk?

Az enyém valahogy így:
„E jelben győzni fogunk az Időn,
mert megszületett Konstantin.”

Szvoren Ediné pedig így:
„Nem sejtik, mi zajlik bennem.”

Legyen örömük e szövegek párbeszédében!

Bubits Tünde

